

ДАВИД ЈОВАНОВИЋ (1996)

Природно-математички смер
разредни старешина Сребро Радиславко
2011-2015

"Ево ти ова камера, па снимај мало" рекао ми је тадашњи директор Раде Миљковић и у руке дао мини ДВ камеру док смо улазили у аутобус за Бајину Башту. Тада сам први пут у рукама држао камеру.

Природни смер сам уписао желећи да студирам архитектуру, одмах сам кренуо на ликовну секцију код професорке Ане Величковић. У кабинету ликовног налазила се мала изложба радова Милоша Цветковића, сјајне фотографије из Италије, са екскурзије, разуме се. Гледао сам те фотографије и пожелео да и ја направим исте. Професорка Ана је подстакла ту моју жељу, затим сам од своје ученичке стипендије купио први фотоапарат, затим ми је директор увалио ту камерицу на екскурзији...

Одмах на тој екскурзији је уследило питање "Да ли би хтео да снимим филм о школи за годишњу прославу" ја сам наравно одговорио одмах са "да, наравно". Без икакве идеје и икаквог знања о филму, кренули смо у ту филмску авантуру (Дане и Илија Додић, Милан Жуњанин, Ана Недељковић, Андрија Чолић, ја, али и цела школа). Имали смо премијеру, обукли смо одела, било је дивно. 4 дана пред премијеру нисам спавао, уопште. Монтирали смо, сликали глумце за плакат, организовали премијеру... Тај процес је одредио цео мој живот.

Након те премијере сам врло активно наставио да се бавим филмом, тако да сам од тог новембра 2013. године, краја школовања (скоро цела трећа и четврта година) више дана провео на снимањима него у школи. Кључ целог мог успеха касније лежи у огромној срећи да за разредног старешину имам Радиславка Сребра, он се усудио да верује да поента гимназије и школовања није да сви долазимо редовно у школу и да имамо добре оцене и што мање изостанака - поента гимназије јесте да нам у ширини знања која нам нуди помогне да пронађемо себе а затим да нам помогне да то што смо пронашли и остваримо.

Сребро је то препознао, Сребро ме је пуштао да имам пуно изостанака, да снимам, да радим, правдао ми часове и борио се за мене. Ја јесам увек био одличан ђак али је моје интересовање за школом опадало како сам више знања стицао о филму, самим тим и моје оцене, међутим он је веровао да је то важније и није ми замерао што нисам урадио домаћи или добро урадио тест.

Његов пример следили су и остали професори, Ранка, Јокса... Вечно сам им захвалан на томе. На додели диплома приказана је кратка ретроспектива нашег школовања коју сам ја направио и снимео, добио сам посебно признање за успехе... Затим уписао филмску режију на ФДУ и сада сам апсолвент филмске режије. Основао сам своју креативну групу Pointless Films са којом сам продуцирао свој дипломски дебитантски дугометражни играни филм „Сунце никад више“, који је тренутно у постпродукцији... Много сам дивних пројеката направио од средње школе, многе тек планирам, све време ме кроз живот води лудачка жеља да радим то што волим али онако како ја осећам да треба и да верујем да је све могуће.